Ч. 58. Неділя 27 (14) марта 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА принимають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоˏженєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Положенє на Угорщині. — Подорожі короля Петра. — Промова Гучкова в Думі

Дня 23 с. м. появила ся в угорскім народнім клюбі в Будапешті депутация партиї народної зложена з кількасот осіб, аби президентови міністрів ґр. Кін-Гедерваріому виявити признанє, а також радість з причини, що довершений замах в соймі не потягнув за собою поважнійших наслідків.

Іменем великих промисловців промовив Альойзий Гайнріх, вшанлючи президента кабінету іменем горожан міста о обуреню, яке в них викликали звістні події.

Ґр. Кін-Гедерварі подякував сердечно за ту горячу манифестацию, жалуючи лише, що приводом тої манифестациї суть події, які полишать ся на все ганьбою угорского парляментаризму. Подякував також президент іменем краю за строге осудженє послідних подій в соймі. Може бодай в части змиє оно то соромне пятно, яке супротив заграниці витиснула величезна загорілість противників правительства на добрій славі угорского сойму. Виступленє будапештеньского міщаньства кине на кождий спосіб на Угорщину ліпше сьвітло, як то зробила погана тактика соймових галабурдників. Буде нашою задачею доказати — говорив президент — що Угорщина достойна займити місце в ряді цивілізованих народів.

В повороті з народного клюбу депутация піднесла ґрімкий оклик в честь президента міністрів, відтак розійшла ся.

Стан скалічених міністрів вдоволяючий, рани їх гоять ся правильно, лише ґр. Шереній терпить прикрі болі в наслідок рани під правим оком, впрочім рана не єсть небезпечна.

Власти переводять дальше слідство, з котрого як доси показує ся, що напад на міністрів був приготовлений і що головним виновником єго єсть б. міністер Польоний.

Що до причин нападу кажуть, що партия Юшта робила в послідних днях у президента міністрів заходи, аби правительство здержало ся поки що з розвязанем палати, так щоби ще в дотеперішнім складі перевело виборчу реформу. Позаяк то жаданє стрітило ся з рішучою відмовою, обиджена партия відплатила ся ґр. Гедерваріому бучею.

Соромні події в угорскім соймі відбили ся також в хорватскім соймі, де бан Томасич висловив з того поводу свій жаль з нагоди нападу на міністра-президента ґр. Кіна-Гедерваріого. Сторонництво державно-правне підняло при тій нагоді велику бучу, так, що президент був приневолений перервати засіданє.

Але й против самого бана держано-правне сторонництво розпочало завзяту боротьбу і вже на попереднім засіданю сойму дійшло до великого замішаня і напастий па бана. Именно з різкими докорами то сторонництво виступило против фінансової господарки попередного бана Равха, що довів до великого недобору, а на сей рік навіть не уложено буджету. Бан Томасич боронив попередного правительства і виказував, що 1,300.000 К видано на кватирове для урядників, на годівлю копий і санітарні справи а недобір треба приписати невідрадним відносинам минувших часів. Хорватия опинила ся над фінансовою пропастию і не буде могла покрити сего року недобору.

Велике невдоволенє викликує справа виборчої реформи для Хорватиї. Погляди на сю справу поділені. Більшість сербско-хорватскої коаліциї уважає реформу доброю, але й серед коаліциї можна зустрінути ся з иншими поглядами. Бан не має ще відваги оповістити на-

---

26)

ПІРАТ.

З анґлійского — капітана Маррията.

(Дальше).

— Великий Боже, атже то „Местник“, вовсім певно він — крикнув Франціско відвертаючи ся від дальновида.

— Боже нас заступи! — крикнув дон Куманос.

— То розбишацкий корабель — „Местник“! Моє житє дам за то, що то той корабель а не инший. Дон Куманос мусить приготовити ся на єго напад. Знаю, що они вже від давна говорили о відвидинах в тих сторонах і що числять на велику добичу; они мають на своїм покладі людий, що добре знають ті побережа. То, що пропало двох ваших слуг, пересьвідчує мене, що они минувшої ночи вислали своїх людий, аби засягнути вістий і зловили їх. Тортурами вимусять розбишаки на них то, що хотять знати. І не сумніваю ся також, що спробують нападу, скоро лиш почують, кілько чистого волота єсть у вас тепер на складі.

— Може й ваша правда — відповів дон Куманос задумавшись — то єсть, коли се справді розбишацкий корабель.

— Нема вже ніякого сумніву, дон Куманос! Я знаю кождий бальок, кожду дошку на нім: пізнаю єго по кождій линві, кождім вітрилі. На віддаленє чотирох миль можу склом як то, яке маємо, розріжнити найменшу відміну в улиплюваню єго від других кораблів. Можу присягнути, що то розбишацкий корабель — повторив Франціско, ще раз поглянувши крізь скло.

— А коли нас нападуть, Франціско, що тоді?

— Тоді мусимо бороти ся; надію ся, що зможемо відбити напад. Они прибудуть в ночи на своїх човнах. Правда, коли они за дня під'їдуть шунером аж сюди і закинуть тут в заливі якор, то маємо лиш слабу надію. Але они не можуть здогадати ся, що я тут і що пізнав їх. Тому гадаю радше, що они зроблять напад аж в ночи.

— І що ви радите Франціско?

— Аби всі женщини і дівчата вислати до посілости дон Теодора — то лиш пять миль звідси — а мужчин скликати як найскорше. Ми маємо досить сили, аби відбити напад, коли укріпимо дім. Они не можуть висадити на берег більшої сили як девятьдесять або сто людий, бо більша скількість людий мусить лишити ся на кораблі на сторожи, а тілько людий можемо й ми виставити против них. Було би добре обіцяти нашим людям нагороду, коли виповнять свій обовязок.

— То всьо дуже добре; але що стане ся з золотом, яке тут маємо.

— Що тут маємо, найліпше тут полишити; вимагало би за богато часу, колиб ми хотіли єго звідси забирати, а відтак в наслідок страти людий, які були би заняті перевоженєм золота, ослабилась би наша сила. Вищші будинки мусимо полишити і забрати звідтам всьо, що має яку вартість. Они без сумніву підложать огонь. На кождий спосіб маємо ще досить часу, коли не будемо гаяти ся.

— Добре, Франціско, зроблю вас комендантом і полишу вам всі зарядженя, а я піду поговорити з донною Ізидорою. Пішліть по людий і поговоріть з ними; обіцяйте їм нагороду і робіть взагалі всьо так, як би ви ділали як самостійний начальник.

— Надію ся, що заслужу на ваше довірє — відповів Франціско.

— До лиха! — крикнув старий Іспанець, виходячи з компати — щастє лиш, що ви тут. Инакше всіх нас помордовано би в ліжках.

Франціско післав по людий, котрі займали вищі становища в добрах дон Куманоса, сказав їм, чого після єго гадки мають надіяти ся і виложив їм сейчас, що думає робити. Відтак покликано і всю прочу челядь. Франціско представив їм, що не можуть надіяти ся ніякої ласки, коли напад розбишаків не буде відбитий, а зате мають обіцяну нагороду, коли виповнять свій обовязок.

Іспанцям не бракує хоробрости і тому всі люди дон Куманоса, загріті словами Франціска, згодили ся на постанову боронити оселі до послідної каплі крови.

Мешканє дон Куманоса було зовсім відповідне ставити опір такому нападови, як той якого надіяли ся, коли не треба було побоювати ся сильнійшого острілювання, як лиш з рушниць. То був довгий чотирокутний буди-

черку реформи виборчої, а вдоволив ся лише оцінкою президента банальної палати Володимира Мажуранича, котрий оповістив свій погляд на виборчу реформу в „Obzor-i“. Однак то не могло відклонити небезпечности, щоби виборча реформа не перемінила „хорватского сойму“ в „сербско-хорватску скупштину“ з осідком в Загребі.

Мажуранич виказує, що в першій ґрупі в 21 округах будуть мати Серби цілком певно більшість, в 2-ій ґрупі 56 округів кандидати сербского імени не можуть думати про осягнене мандату против волі католиків. Третя ґрупа обнимає 11 певевних округів; з того виходить, що Серби можуть здобути $37^1/_3$% всіх мандатів. Але не досить того, бо в другій ґрупі на 56 округів є деякі такі, що там можуть здобути мандати католики (між ними Німці і Мадяри захожі) а не Хорвати. Отже Хорватам остало би на 56 лише 48 певних мандатів. Таким способом Хорвати утратили би в своїм соймі більшість двох третин і се викликує велике невдоволене против бана.

Король Петро зложив вчера в Петербурзі візити всім заступникам держав, відтак приймив депутацию шляхти ґубернії петербурскої. Вечером в палаті Александрівскій в Царскім селі відбув ся обід, в котрім крім дружин обох володарів, взяли участь міністри Столипин і Ізвольский.

Після донесень софійских часописий, король Петро в повороті з Росії приїде ві второк до Сомовита, звідки на Филипополь удасть ся до Константинополя. На двірци в Филипополи повитає короля Петра король Фердинанд.

На вчерашнім засіданю Думи, коли появив ся новий президент єї Ґучков, повитали его грімкі оплески зі сторони центра, народовців і части опозициї.

В привітній промові Ґучков сказав між иншими, що єсть прихильником конституцийної монархії і гадає, що Росия може успішно розвивати ся лише при конституцийнім устрою, з далеко ідучими правами законодатними народу і під правительством одвічальним лише перед монархом, а не перед політичними сторонництвами. Поза формою монархічної конституциї, з окрема поза парляментаризмом не бачить бесідник условій для мирного розвитку нинішної Росиї, з єї властивостями, які суть унаслідженою частию російскої історії і творять єство Росиї.

Однако на дневнім порядку не стоять справи політичні. На дневний порядок мусять прийти важнійші справи. Бесідник вичисляє проєкти законів, котрі ждуть полагодженя зі сторони Думи і вказує з окрема на справу оборони краю і народного шкільництва. Політичні справи мусять зійти на друге місце, а хочби найострійші ріжниці політичні не повинні спинювати праці Думи.

Говорячи о своїх обовязках, каже бесідник, що президент покликаний до ствердженя достоїньства Думи, без чого нема бесіди про поважну працю. В борбі з неправдою правда сильнійша як дзвінок президента і приписи реґуляміну.

Бесіду Ґучкова приймила більшість палати прихильно.

Новинки.

Львів, дня 26 марта 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Пан Міністер скарбу іменував секретаря скарбового дра Ярослава Воляньского радником скарбовим, а комісарів скарбових: Мик. Костецкого і дра Гелоса Кобиляньского секретарями скарбовими для округа кр. Дирекциї скарбу в Черновцях. — Пан Міністер справедливости перенїс судиїв повітових: Том. Лобазевича з Будзанова до Перемишля, Володисл. Брильского в Підволочисках до Немирова, Самуіла Небенцаля в Теребовли до Станиславова, Йос. Самуіловича в Грималові до Теребовлї, дра Лук. Рогальского в Городенці до Сянока, Казим. Богосевича в Печеніжині до Золочева, Фр. Кратохвіля в Яворові до Золочева, Йос. Паара в Немирові до Яворова, Алекс. Козьола в Коломиї до Львова, А. Салака в Яблонові до Станиславова.

— **Против еміґрацийної аґітациї** бюр подорожи в Галичині видало ц. к. Намістництво слідуючий окружник до всїх старостів: Дійшло до відомости Намістництва, що слідуючі бюра подорожи з осідком у Відни, а то: 1) австрийске центральне бюро подорожи Г. Шина (G. Schyna), 2) універсальне бюро подорожи дра Аврелія Ончуля, 3) австро-анґлїйске бюро подорожи Карґера і 4) бюро подорожи Русселя і Ска, розвивають аґітацийну діяльність в Галичині, намовляючи за посередництвом покутних аґентів людий до еміґрациї і продають їм корабельні карти товариств недопущених в Австриї до виконуваня того промислу. Позаяк згадані бюра не мають уповаженя до розвиваня своєї діяльности в Галичині, поручає ся розтягнути над евентуальною діяльностию тих бюр, взглядно їх покутних, виноватих аґентів як найстрогійшу контролю, в данім случаю потягнути до строгої одвічальности і донести о тім Намістництву.

† **Бл. п. О. Тит Ковальский,** шамбелян Єго Св. і парох Спасова, сокальского деканата, б. посол до сойму краєвого, про котрого смерть ми вчера коротко доносили, належав до тих, з котрими, що то ми вже зазначили вяже ся історія розвитку нашого народу в Галичині. Покійник був взірцевим сьвященником, а его громада належить до найкрасше зорґанїзованих. Може яких 30 літ тому назад основано тут першу сільску сторожу огневу. Тут єсть читальня „Просьвіти“ і каса Райфайзена а свого часу був ще й знаменито зорґанїзований учителем п. Галаном хор. Покійник був через дві каденциї послом з більшої посїлости і мав тоді значний вплив на рускі справи. Хоч сам не мав маєтків, а все-таки помагав кому лиш міг і вивів не одну бідну дитину в люди. Покійник полишив 5 синів, з котрих 3 суть сьвященниками, а два займають цивільні становища.

— **Огні.** В Довгім коло Теребовлї вибух дня 19 с. м. огонь близько коршми і двірских будинок з камінними стінами і деревляною верандою з переду, над котрою здоймав ся ще один поверх. Поверх мав більше число вікон, між тим як в партері було їх тілько два і крім дверий не було більше ніякого отвору. Будинок був напів мавританьского, напів іспаньского стилю. Коли би напастникам перешкоджено вдерти ся до долїшної з каменя збудованої части дому, то они могли би розпочати борбу лиш серед дуже некористних для себе условий.

Насамперед отже затарасовано долїшні вікна, наклавши в середині гору каміня, яка тягнула ся від вікон аж до протилежної стіни, а в гору аж під стелю; відтак зроблено всьо що можливе було, аби й входові двері так само забарикадувати. Відтак драбини до веранди і забезпечено єї стіни аж по вікна від куль. Донну Ізидору і всї женщини вислано по полудни до посїлости дон Теодора; на бажане Франціска, котрого підперла й донна Ізидора своїми просьбами дав ся й дон Куманос наклонити, що поїхав разом з женою і женщинами.

Дон Куманос покликав своїх людий до себе, сказав їм, що полишає тут Франціска як команданта і висказав надію, що они виповнять свій обовязок; відтак стиснувши кождого з них руку, попращав ся з ними і віддалюючі скрили ся вскорі в лісі за вузкою лукою, яка простягала ся вздовж ріки.

В оселі дон Куманоса було досить рушниць і муніциї. Одні з людий були заняті відливанем куль, між тим як инші чистили і пробовали оружие, яке лежало довгі часи неуживане. Заки настав вечер, всьо було уоружене. Кождий був заосмотрений рушницею і муніцією, скалки при курках були випробовані і добре осаджені і Франціско мав час уважнійше приглянути ся шунерови, котрий в часі дня віддалив ся трохи від берегів, а тепер знов підпливав близше. На пів години перед смерком, корабель задержав ся у віддаленю трех миль від берега, відтак обернув ся і станув носом до моря.

— Они нападуть сеї ночи — сказав Франціско. — Я знаю то майже так певно, немов би они вже тут були; они приготовили вже всьо, аби спустити на море своє довге човно.

— Нехай приходять, сенно, приладимо їм горяче приняте! — відповів Дієґо, найстарший з цілої служби дон Куманоса.

Вскорі стало вже за темно, щоби можна було ще бачити корабель. Франціско і Дієґо уставили всїх своїх людий з вимком пятьох в середині дому. Двері сильно завалено з середини кількома великими кусніми скали, так що треба би було неаби якої праці, аби їх вивалити. Відтак уставив Франціско згаданих пятьох людий що сто кроків одного від другого вздовж ріки, аби давали знати коли будуть наближувати ся розбишацкі човна. Коло десятої години в ночи зійшли Франціско і Дієґо по драбинах з веранди на долину і пішли поглянути, що роблять варти.

— Сеньор — сказав Дієґо, коли оба з Франціском опинили ся на березї ріки — як гадаєте, о котрій годині зроблять ті опришки напад?

— То тяжко сказати. Коли ними доводить ще той сам капітан, котрий був разом зі мною на тім кораблі, то не надійдуть скорше, як по заході місяця, то є коло півночи, але коли є у них тепер инший командант, то тяжко, щоби були такі розумні.

— Боже великий, сеньор, то ви були вже на покладі того корабля?

— Так, Дієґо, а навіть дуже довго, але не з власної волі. Колиб я не був на нїм, то нині був би его не пізнав.

— Правда, сеньор; мусимо дякувати Богу, що ви були колись морским розбишакою.

— Ні, Дієґо, Богу дякувати не був я розбишакою — відповів Франціско усьміхаючись — але правда, що я мусів глядїти на їх страшні злочини на тім кораблі і ще нині кров мені в жилах стигне, коли о тім подумаю.

Аби скоротити собі час, оповів Франціско кілька страшних подій, яких був сьвідком на покладї „Месника“; ще не скінчив оповіданя, коли перший вартовий вистрілив.

— Слухайте, Дієґо!

Тепер один вартовий по другім давали вистрілами знати, що ворог наближає ся. По кількох хвилях надбігли всї вартові і оповіли, що розбишаки пливуть горі рікою на човнах і що віддалені від пристани не більше як на чверть милі.

— Дієґо, ідіть з тими людьми до дому і уважайте, аби всї були готові! — сказав Франціско — я ще хвилю тут лишу ся; але нехай не стріляють доки аж я не верну до вас.

Дієґо з вартівниками відійшли і Франціско лишив ся сам коло пристани.

Хвилю опісля дали ся вже добре чути удари весел о воду і Франціско почав наслухувати в напрямі звідки доносили ся звуки, аби о скілько можна розпізнати голоси. „Так — думав собі — ідете рабувати і розбивати; але моя бачність заведе вас“.

Коли човна наблизили ся, розпізнав він голос Гевкурста. Вистріли вартівників показали розбишакам, що їх помічено і що імовірно наткнуть ся на опір. Отже злишним було довше мовчати.

— Веслувати, хлопці, веслувати скоро! — кричав Гевкурст.

Одно човно перестало веслувати, а зараз по нїм і два инші. Франціско міг добре доглянути ціле число напастників, коли они були ще віддалені на яких сто сяжнів, а серед ясної, тихої ночи несли ся їх голоси виразно понад воду. (Дальше буде).

ків гр. Козебродзкого. Згоріло 5 загород селяньских. — В Ягольници згоріли дня 18 с. м. над раном 3 господарства Йосифа, Мартина і Войтіха З'явинів. Причина огню незвістна. — У Волици Бариловій коло Залозець згоріла дня 16 с. м. горальня Зелига Борака, обезпечена на 21.000 К.— В Лівернули вибух онодги в магазинах бавовни великий огонь, котрий знищив всї магазини. Згоріло 12.000 поставів бавовни. Шкоду обчисляють на 600.000 К.

— **З діяльности Тов. „Просьвіта“.** В місяци лютім наспіло до канцеляриї Тов. „Просьвіта“ 2031 писем з 2658 справами і бажанями. В тім листових посилок було 1035, переказових 607, чекових 389. В тім самім часї вийшло з канцеляриї 3922 посилок. А то 2159 чисел „Письма з Просьвіти“, листових замовлень полагоджено 239, чекових 188, переказових 297. Відповідий листами від Г. В., комісий і з канцеляриї вислано 949. Крім сего полагоджує ся постійно богато справ зі сторонами в канцеляриї.

В місяци лютім відбув головний видїл Тов. „Просьвіта“ у Львові три засїданя 1, 8 і 22 лютого, з яких одно призначено виключно справам роздачі стипендийних підмог. На двох других засіданях порішив Г. В. перевести люстрацию всіх філій Тов. „Просьвіта“. Окремим обіжником повідомив Г. В. філії про сю ухвалу та зазначив, що з днем 1. січня 1910 р. устають всї опусти від членьских вкладок аж до укінчення люстраций і зміни статута. Комісиї просьвітно-орґанізацийній уділено 200 кор. позички на закупно диапозитивів до чарівної ліхтарні з области української історії і історії літератури. Просьвітній Комісиї україн. Студентского Союза уділено підмогу в висоті 100 кор. на закупно скіоптікопа. На просьбу управи приватної української ґімназиї в Яворові рішено вислати до ґімназияльної бібліотеки членьских книжок і всї томи „Руской письменности“ загальної вартости 41 кор. 26 сот. Дарових книжок уділено 28 новооснованим читальням а крім того Тов-у „Січ“ у Львові, філії „Просьвіти“ в Збаражи, філії Тов. педагогічного в Бродах, Тов. „Сокіл“ в Річицях, Краєвому шпиталеви в Долинї. Дальше рішив Г. В. утворити комісию, яка би зладила плян реконструкциї дому товариства. На просьбу голови п. П. Огоновского уділив Г. В. єму відпустку в цїли поратованя здоровля до кінця червня с. р. а веденє справ тов. поручив заступникови голови др. Е. Озаркевичеви.

Комісия видавнича відбула в протягу року 31 засїдань, на котрих укладано проґраму видавництв; рецензовано надіслані праці до комісиї, порішувано справи біжучі. Комісия розглянула 41 праць, з котрих признала пригожими до друку 17, а прочі 24 звернено авторам як невідповідні для видань „Просьвіти“. В склад сеї комісиї входили на початку 1909 року: др. Е. Озаркевич, проф. Василь Білецкий, др. Іван Брик, Юліян Балицкий, Ярослав Весоловский, др. Іван Зілиньский, др. Мирослав Здерковский, др. Іван Раковский, др. Стефан Томашівский, Микола Залізняк. В протягу року уступили з комісиї члени др. Здерковский, др. Зілиньский і др. Томашівский, а натомість кооптовано дра Василя Щурата, дра Степана Барана, дра Филипа Евина, дра Льонгина Цегельского, Василя Гарасимчука і Івана Крипякевича. Крім тих членів комісиї, брали участь в нарадах поодинокі члени гол. Виділу, а також члени товариства, спеціяльно до участи в нарадах запрошені. Редактором видавництв був Юліян Балицкий.

— **Ще один шпигун.** Перед судом ґарнізоновим веде ся тепер процес о шпигуньство против бувшого підпоручника 95 полку піхоти Юліяна Тенчаровского, а справа представляє ся як слідує: Минулого року наспіли були против Тенчаровского донесеня про всілякі обманьства і злочини, а внаслідок того Тенчаровский втік за границю до Варшави. Суд засудив єго заочно на три роки вязниці і утрату ранґи офіцира: Тенчаровский війшов тоді в звязь з росийскими кругами, що займають ся шпиґуньством і їздив кілька разів до Галичини під прибраним назвищем аґента виробів ґумових. Тут удало ся єму видобути копії австрийских кріпостий. Здає ся, що Тенчаровский стояв також в зносинах з росийским аташе войсковим полковником Марченком.

Послїдними часами мешкав він у Варшаві, але коли й там з причини всіляких єго вчинків зачав єму усувати ся ґрунт зпід ніг, вернув він до Галичини і зголосив ся сам до своєї власти войскової у Львові. Львівский суд войсковий відослав его до Відня, де тепер виточено єму процес о шпиґуньство в користь Росиї.

— **Жертви еміґрацийних аґентів.** На одну з краківских улиць завізвано онодги стацию ратункову до якогось молодого чоловіка, в сїльскім одїню, котрий з голоду і нужди стратив сили і лежав на земли безпритомний. Єго привезено до заведеня Брата Альберта, де єму подано першу поміч і накормлено. Показало ся, що була то жертва несовістности якогось аґента еміґрацийного. Недужий подав, що називає ся Іван Матковский, літ 22, і єсть родом з Козар, рогатиньского повіта. Якийсь аґент звербував коло Рогатина 10 паробчаків і 20 дівчат та повіз їх до Мисловиць. Там сказав їм, що забув десь їх папери і они будуть мусїли тепер вертати домів за другими. Хто мав гроші, поїхав а инші пустились пішки домів. Матковский, що не мав нї сотика, ослаб в Кракові так, що впав на улици безпритомний. Небавком по тім знайдено на иншій улици другого робітника якогось Пайонка з Радзїшева в такім самім станї.

Телеґрами.

Варшава 26 марта. Палата судова видала вирок в справі уведеня вязнів зі шпиталю в Сувалках. Палата судова скасувала вирок першої інстанциї і засудила 20 осіб на тяжкі роботи від 6 до 10 літ, між тими навіть 13 осіб, котрі увільнив був окружний суд в Сувалках.

Петербург 26 марта. Просьвітна комісия Думи відкинула всї поправки підкомісиї що до заведеня в школах народних в царстві польскім і в прибалтийских провинциях викладів в рідній мові. Комісия орекла, що у всїх школах народних в цїлій державі не виключаючи царства польского і прибалтийского краю, виклади повинні відбувати ся в росийскій мові.

Одеса 26 марта. Власти постановили замкнути просьвітне товариство „Dom polski“ в Одесї.

Константинополь 26 марта. Король і королева болгарскі виїдуть звідси в недїлю вечером.

Катанія 26 марта. Вибух Етни триває дальше. Великі маси ляви виливають ся з кратеру при споді Монте Кастеляццо, гори, положеної у віддалї 5 кільом. від головного кратеру. Ріка ляви має ширину від 100 м. до 1 кільом. і пливе зі скоростию $4^1/_2$ метра на 7 мінут. Тепер лява віддалена вже лиш о 3 кільом. від Бозелльо. Число чинних кратерів виносить 14. Лява єсть так горяча, що не можна приступити на першу віддаль як на 40 метрів. Префект вислав вози до Бозелльо, щоби селянам дати можність втечи. Правительство дало префектови 10.000 лірів на поміч для найбіднїйших селян потерпівших від того нещастя. Сусїдним місцевостям не грозить безпосередна небезпечність.

Цїна збіжа У Львові.

дня 25-го марта:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·50	до	12·70
Жито	8·70	„	8·90
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний	6·20	„	6·50
Ячмінь броварний	7·—	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·80	„	7·10
Бобик	6·80	„	7·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	60·—	„	70·—
Конюшина біла	65·—	„	80·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	22·—	„	25·—

Надіслане.

— **Добрий день!** Се звичайний раньший привіт. Досьвіт учить, що перші години дня впливають рішаючо на настрій і гумор людини на протяг цїлого дня. Тому важним є спожити снїдане, котре знаменито смакує і не роздражнює. Найрадше пєть ся з рана каву. Але кава (кольоніяльна) має тільки тоді приємний смак і не роздражнює нервів, коли приладжена з примішкою Катрайнера Кнайпової солодової кави. Того держить ся кожда добра господиня і щоб не понести шкоди через закуплене маловартних наслїдувань, жадає все при закупнї не тільки: „солодової кави“ але все додає: „правдивого Катрайпера“.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсї, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі зачинив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада.